והבשר לרבות עצים ולבונה. מהכא נפקא לן דחיבת הקודש

מכשרת ש ומקשים הא דאמר גפ' קמא דפסחים (דף מו.) יי

משקי בי מדבחיא דכן כגון יין ושמן אמאי ליתכשרו בחיבת הקודש

דדמי לאוכל כגון עלים ולבונה שהוא דבר עב וקשה כעין אוכל אבל לשוויי

המשקה כאוכל מוכשר בו לא מהניא

חיבת הקודש ואם תאמר הא דאמר

בפ' כל שעה (פסחים כד.) והבשר אשר

יגע בכל טמא לא יאכל למה לי אם

אינו ענין לגופו דנפקא ליה מלא מוכל לאכול בשעריך תנהו ענין

לכל איסורין שבתורה הא אינטריך

לגופיה דלקי אעלים ולבונה ויש

לומר כיון דאיתרבאי עלים ולבונה

מייתורא דוהבשר ממילא אשמעינן כאו

דלקי מלא תוכל לאכול בשעריך

ודברי תימה הוא מנלן דאתא לרבות

עלים ולבונה דילמא דווקא לבשר

קאתי דמהניא ליה חיבת הקדש

ולא בעיא בו הכשר: ואפי' הבי

רבינהו קרא. משמע שהיא דרשא

גמורה ולה הסמכתה וכן משמע

בפרק שני דחולין (דף לו:) דחיבת

הקודש דאורייתא ולא כפירוש הקונט׳

דלקמן בסוף פ' בית שמאי (דף מו:)

דקאמר והאמר מר והבשר לרבות

עלים ולבונה ומשני לפסולא בעלמא

ופי׳ בקונטרס מדרבנן וכן בפסחים

בפרק כל שעה [דף נה.] דקרי ליה

מעלה פירש בקונטרס מעלה דרבנן

ואי אפשר לומר כן דהכי נמי הביא

כפרתו אוכל בקדשים קאמר התם

מעלה דאורייתא בו הוא דמקראי

נפקא לן בפ׳ הערל (יבמות עד:) והא

דקאמר לקמן פסולא בעלמא היינו

דליכא מלקות אלא איסור י׳ דאורייתא

ולריך לדקדק אי אתיא מילתא דאביי ברו

מסורת הש"ם

והנפש אשר תאכל בשר וגו' (ויקרא ז) הניתר לטהורים חייבין עליו משום טומאה שאין ניתר לטהורים אין חייבים עליו משום טומאה: אם כן. דלאוכל לאחר זריקה יו אתא קרא לכתוב בקדש ואנא אמינא לאחר זריקה הוא דומיא דעונש: מחלוקת בטומחם הגוף. בההוח קחמר ר׳ יוחנן אינו לוקה דנפקא ליה אזהרה מעונש: אבל טומאת בשר. טהור שאכל את הטמא דאוהרה דידיה בהדיא כתיבי או והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל (שם) דברי הכל לוקה: דחמר מר והבשר. יתירא דכתיב בסיפיה והבשר כל טהור וגו': לרבות עלים ולבונה. לטומאת עלמן דחיבת הקדש מכשרתם ^{שו} לשוינהו אוכלא ואע"ג דהני לאו בני אכילה נינהו ובשר לפני זריקה לא גרע מינייהו: ה"ג ורבא אמר בן בטומאת הגוף אבל טומחת בשר חיתקיש לעונש. דסמיך לי׳ והנפש אשר תאכל בשר דאוקימנא בלחחר (כ) (זריחת בשר): שקדשו בכלי. עלים שחתה אותן במחתת כלי שרת מעל המזבח עם גחלים ולבונה שקידשה בבזיכין דאפי׳ כרת בטומאת יו הגוף נמי אית בהו: דפנן דו. לקמן בפרק בית שמחי [דף מה:] גבי טומחת הגוף: כל שיש לו מתירין. המתירין אותו באכילה חייבין עליו משום טומאה משקרבו מתיריו, ושחין לו מתירין משקדש בכלי: בהמה טמאה. סוסים וגמלים: טהורים בו אין. מן הבקר ומן הלאן תקריבו: אומה מאכלו. מפרסת פרסה ומעלת גרה: ולאו הבא מכלל עשה עשה. כך שנויה בתוך בו הברייתא ומסקינן בלא תעשה מניין תלמוד לומר אך את זה לא תאכלו אלמא מדאינטריך לא תעשה אחריה יו לאו אוהרה הוא: דכ"ע ל"פ. דעשה הוא דאיכא ותו לא: כי פליגי בחיה. ולח לענין מלקות אלא לעשה ואימור יהו נמי איפוך דרבי יוחנן לריש יש לקיש ° והכי הוה שמיע ליה לרבי יעקב: ההוא למצוה. בהמה מלוה להקריב וחיה רשות ומיהו טמאה ודאי לא דכתיב ממשקה ישראל מן המותר לישראל בפרק קמא דמנחות (דף ו.) גבי טריפה: אילו נאמר קרבן לה' מן הבהמה. ולא פירש בקר ולאן: הייתי אומר כו'. כענין שנאמר זאת הבהמה וכתיב בתריה איל ולבי: (ג) תרי בהר ולאן כתיבי התם וויהרא אן מן הבקר ומן הצאן תקריבו והדר כתיב אם עולה קרבנו מן הבקר ואם

נטילם נשמה. כרת: ואכחי מיבעי ליה כו'. וכיון דלאחר זריקה נפקא לן מיניה היכי יליף מיניה תרתי: אסיא טומאסו טומאסו. אזהרת טמא שלא יאכל קדש אלמא אזהרתו מעונשו ילפא ועונשו לאחר זריקה הוא ולא לפני זריקה כדקתני בגמ' דהקומץ רבה (מנחות כה:) ח) יכול יהו חייבין

עליו משום טומאה לפני זריקת דמים תלמוד לומר כל טהור יאכל בשר

:ההוא מעמיה

בּבְּחֵטָּה אוְנָה האבירה. ויקרא יא, ג דבּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרְאֵל וְאָמַרְתָּ. אַלַהָם אָדָם כִּי יַקְרִיב מְּבֶּם אֲלַהָם אָדָם כִּי יַקְרִיב מְּבָּם קַרְבָּן לִּיזְּרָה מָן הַבְּהַמָּה מִן הַבְּּלֶך וֹמִן הַצֹּאו תַּקְרִיבוּ אָת קַרְבָנְכָם: זיקרא א, ב ל. זאת הַבְּהַמָּה אֲשֶׁר תֹאבַלוּ שור שה בְשָׁבִים וְשֵׁה עִזְים: אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישׁן וּתְאוֹ וְזָמֶר: דברים יד, ד-ה

וד״ו): מו] ל״ל טהורה (*ש״מ):

 $\hat{\mathbf{A}}$) acin 'r:, $\hat{\mathbf{C}}$) [éqaq an: egaro cr: és.] aléy $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}}$. $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}}$ ani $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}}$ ani $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}$: $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}$: $\hat{\mathbf{C}}$: $\hat{\mathbf{C}$: $\hat{\mathbf{C}}$: [פסחים מא: יבמות נד: נו: סח. עג: חולין פא.ן ת״כ שמיני קס, עג: חונין פס.] ת"ב שמיני פרש"ג ה"א, ירוש" כלאים פ"ח ה"א, ביכורים פ"א ה"ה, פ"ה ה"א, שבת פ"ז ה"ב, פסחים פ"א ה"ד, יבמות פ"ח ה"ב, קידושין פ"ד ה"ו, סנהדרין י. פ״ה ה״ג פ״ז ה״ה וע״ש ה״י. פ"ח ה"א פ"ד ה"ה וע"ש ה"י,

ו) ע"י מכילתא משפטים פי"ב,

ו) ת"כ ויקרא נדבה פרש:

ה"ו, (1) וח"כ צו פרש: ט ה"ח,

ע) חולין לו:, (1) הציון אינו
מדויק וצ"ל יו. ע"ש ודו"ק,
מדויק וצ"ל יו. ע"ש ודו"ק, ל) ווע"ע תו' פסחים יט. ד"ה ל) [וע"ע נווי פסחים יע. ייה אלמא, חגיגה כג: ד"ה והא. מנחות כא. ד"ה ילאו, חולין לה. ד"ה אין], () מעילה פ"ב ה"א, (7) ירי ורון, לס נמצילו פיד וריא, עי תוכי לקמן סד. ד"ה מן: (3) [וע"ע מרי מנסות קלו.
 (7) ל"ה לע"גן, (5) [וע" מכות יס: ול"ע], (2) שמיני פ"ג ה"ב: תורה אור השלם ו. וְהַבְּשָּׁר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא. זא יַאָבַל בָּאֵשׁ יִשְׂרֵף וְהַבְּשָׁר יריקה אי טער בּשְׂר בִּשְׂר בִּשְׁר בִּשְׁרָת בַּשְׁרִת בּשְׁרָת בִּשְׁרָת בִּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְּׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בַּשְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרְת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּיה בּישְּׁרָת בּישְׁרִית בּישְׁרָת בּישְׁרְרִיה בּישְּׁרָת בּישְׁרִית בּישְׁרָת בּישְׁרִית בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּיה בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרִית בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרָת בּישְׁרְיבִּית בְּיבְּיבְּית בְּיבְּיבְית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרְיבִּית בּישְרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבְּית בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרְיבִּית בּישְׁרְיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבְּית בּיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְׁרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְּרִיבּית בּישְּרִיב בּישְּרִיב בּישְּרִיב בּישְּרִיב בּישְׁרִיב בּישְׁרִיב בּישְּרִיב בּישְׁרִיב בּישְׁרִיב בּישְּרִיב בּישְׁרִיב בּישְּרִיב בּישְּרִיב בּישְׁרִיב בּישְּרִיב בּישְּיב בּישְּרִיב בּישְּרִיב בּישְּרִיב בְּישְׁרִיב בְּיִיבְּיים בְּייב בּישְׁרִיב בּישְׁרִיב בּישְּרִיב בְּיִּיב בּישְׁרִיב בּישְּרִ ויקרא ז, כ

בָּל טָהור יאבַל בְּשָׂר:

וַהַּהָּא בֵּעְבֶּהְיהָ: 3. בּל מִפְּרֶסֶת בִּרְסָה וְשׁסָעַת שָׁסַע פְּרְסַת מַעֲלַת גַּרְה בַּבְּהַמָּה אֹתָה תֹאבֵלוּ:

הגהות הב"ח

(א) גפ' דברי הכל לוקה דאמר מד נרבים: (ג) ביני"ג ב"ר ב"ר (ח) גמי דבלי הככ נוקה החתר מר והבער: (צ) רש"י ד"יה ה"יה ורצא וכי בלאחר דריקה הס"ד וחיבת בער נמחק: (ג) ד"ה הייתי אומר וכוי ולבי הס"ד ואח"כ מ"ה ת"ל בקר וצאן

שינויי נוסחאות

עשה וכ״ה בילקו״ש: ח] תיבת עליו ליתא בכתה״י: מ] בכתה״י עליו ליתו נכתוסיי. בן נכתוסיי נוקר עולק תקריבו, וכ"ה בילקו"ם ושם נוסף עוד אין לך בבהמה אלא בקר וצאך, הא למה זה דומה ובו', והשלר ליתל. וע" לק"ס: י] זריקה לחודיה אתא (כי"פ): יא] כתיבא (כי"פ): יב] אמר מחלוקת בטומאת הגוף אבל בטומאת בשר דברי הכל אינו לוקה. בטומאת הגוף הוא דאמר ריש לקיש לוקה הוא דאמר ריש לקיש לוקה תנע אבל וכרי לנ"ל (ש"ח, וכעי"ז בכתה"י): יגן נ"ל דטומאת (צ"ק, ד"ו ב. ג): ידן נ"ל דתניא (כתה"י מו) בתוד הברייתא נמקה, ול"ל

כמו עלים ולבונה י"ל דחיבת הקודש מהניא לשוויי אוכל מוכשר בו מידי נמילת נשמה אף קודש דבר שיש בו נמילת נשמה ואי בנוגע נפילת נשמה מי איכא אלא באכילה ואכתי מיבעי ליה לטמא שאכל בשר קודש לפני זריקה יודאתמר ממא שאכל בשר קודש לפני זריקה ריש לקיש אמר לוקה ורבי יוחנן אמר "אינו לוקה ריש לקיש אמר לוקה בכל קודש לא תגע לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה רבי יוחנן אמר אינו לוקהא כדתני ברדלא אתיא מומאתו מומאתו וכי כתב ההוא לאחר זריקה אם כן לימא קרא בקודש מאי בכל קודש ש"מ תרתי גופא ממא שאכל בשר קודש לפני זריקה ר"ל אמר לוקה רבי יוחנן אמר אינו לוקה אמר אביי מחלוקת בטומאת הגוף אבל בטומאת בשר דברי הכל לוקה דאמר (6) קרא יוהבשר לרבות עצים ולבונה ב דלאו בני אכילה נינהו ואפילו הכי רבינהו קרא ורבא אמר ימחלוקת יו במומאת הגוף אבל במומאת בשר דברי הכל אינו לוקה מאי מעמא כיון דלא קרינא ביה ומומאתו עליו ונכרתה לא קרינא ביה ² והבשר אשר יגע בכל ממא לא יאכל יוהאמר מר והבשר לרבות יעצים ולבונה הכא במאי עסקינן כגון ישקדשו בכלי דנעשה כמי שקרבו כל מתיריו מדתנן יכל שיש לו מתירים משקרבו מתיריו כל שאין לו מתירין משקדש בכלי איתמר המעלה אברי בהמה ממאה ע"ג המזבח ריש לקיש אמר לוקה רבי יוחנן אמר אינו לוקה ריש לקיש אמר לוקה מהורה אין ממאה לא ולאו הבא מכלל עשה לוקין עליו ורבי יוחנן אמרה אין לוקין עליו לאו הבא מכלל עשה אין לוקין עליו מותיב רבי ירמיה ספאותה תאכלו ולא בהמה ממאה יולאו הבא מכלל עשה עשה א"ל רבי יעקב סולאו הבא לרבי ירמיה בר תחליפא אסברא לך "באברי בהמה ממאה דכולי עלמא לא פליגי ייכי פליגי בחיה והכי איתמר זו רבי יוחגן אמר יעובר בעשה ריש לקיש אמר אינו עובר בולא כלום רבי יוחגן אמר עובר בעשה בחמה אין

דהכא כהני תרי לישני דלקמן פרק ב"ם (דף מו:): שקדש בכלי. תיתה תה קידוש

כלי יש בעצים דאי מה שמבקעין אותו בקורדום כשהיו מתליעים אותו הא קורדום אינו כלי שרת כדמשמע בתוספתא 0 כדתניא השואל הורדום של הקדש בקע בו ובא חבירו ובקע בו כולן מעלו נתנה לחבירו וחבירו לחבירו הרחשון מעל והשני לא מעל ובעולה אינו כן נתנה לחבירו וחבירו לחבירו כולן מעלו ובקונטרס פירש דמיירי הכא בעלים שחתה במחתת כהו כלי שרת מעל המובח עם גחלים ואין ביו משמע דבמס׳ תמיד (דף כח:) משמע שהיה חותה מן המאוכלות הפנימיות בז ומיהו י"ל לא בתרומת הדשן מיירי אלא ביוה"כ ש שחותה גחלים לקטרת ונראה דקידוש כלי דעלים היינו דמשכי בחו להו לגיזרין אע"ג בים דקורדום לאו כלי שרת הוא כדאמר בפרק י"ב דמנחות (דף קא.) עלים כמה דלא משכי להו לגיזרין לא מיתכשרי והא דאמר בהקומך רבה (שם כה.) ילחו עלים

: קידוש כלי אותה תאבלו. אסיפא סמיך יי דהתני בתורת כהנים ^{ע)} אין

שאין מקבלים טומאה היינו קודם

לי אלא בעשה בלא מעשה מנין: שאינו במעביר על דבריו. אע"פ שאין זה מביא אלא חיה לבדה, כיון דמרצונו מביא הקרבן אין זה מעביר שהרי תלה בדעתו: אלא במעביר על דבריו. ל"ע במעילה לו (דף כ:) ובפ׳ אלמנה ניזונת (כמובות למ:) גבי זבן לי ליתכא ואזיל וזבן ליה כורא:

חיה לאיו ריש לקיש אמר אינו עובר עליו חבולא

כלום ההוא למצוה מותיב רבא יאילו נאמר

יקרבן לה' בהמה הייתי אומר חיה בכלל

בהמה כענין שנאמר זאת הבהמה אשר

תאכלו שור שה כשבים ושה עזים איל וצבי

וגו' תלמוד לומר יבקר וצאן בקר וצאן אמרתי לך ולא חיה יכול לא יביא ואם הביא

כשר הא למה זה דומה לתלמיד שאמר לו

רבו הבא לי חטים והביא לו חטים

ושעורים שאינו כמעביר על דבריו אלא

מוסיף על דבריו וכשר תלמוד לומר בקר וצאן יי בקר וצאן אמרתי לך ולא

חיה הא למה זה דומה לתלמיד שאמר

לו רבו אל תביא לי אלא חיטין והביא

בת המונים ב וושנה (בעוובוע כנו.) גבי וכן כי כיתכת וחזיכ וזבן כיה כורח. גרע ממספרש נקבה לעולה דאמרין ונבעלת מום יש שני לאין (ממויה ו:) משום בל תקריבו ומשום בל משמטו, וייל דדוקא בנקבה לעולה דהויא מין (הקרבה) [הקרב] כמו בעל מום אבל מיה דלאו בת הקרבה היא כמו חולין לא שיין בה לאין כמו בבעל מום וגם לא היי וכמוז מחרינו חולה אווצר היוו שאווה באור אייר בייר אייר באור אייר ירות המה של הקלון בעודה משל של של מה אך של החוץ מה בפצל מום והם אם הקלון בעודה מדק של של של החוף של החוף בכל מ במקדש, דחולין בעודה נפקא לן עוד ירות הקלוים חובתם: החוא לבצור. פרשי להקדים בהחו ליחי דביתה היו עיד מקבלה, וכיולא בזה אשכתן למלוה שמצוה לכתחלה להביל בהחוף היו של או שופיף על דבריו. וא"מ הא אין הנדון דומה לראיה שאינו מביא רק חיה לבדה והוי כמעביר שאין בכמה מקומות: שאינו בשעביר על דבריו אלא שופיף על דבריו. וא"מ הא אין הנדון דומה לראיה שאינו מביא רק חיה לבדה והוי כמעביר שאין מביא מה שאמר לו רכו, וייל דאם נצטוה להביא קרבן הדין עתן שהיה כמעביר על דבריו אבל הוא מביא מרלוט ובדעתו מלה ולא היי העברה:

בתורת כהנים (ציק). וע' מ"כ ש"ר ידי ידי ידי משל מעות הידי ווידי ב. ג): יחן נ"ל ואמוראי (שימ. ציק). מעותי ריד פ"מ. ונס"מ ונס"מ ונס"מ ונס"מ ונס"מ ונס"מ ונס"מ ונס"מ ובמותי (שימ. ביק). והידי ווידי ב. ג): יחן נ"ל ואמוראי (שימ. ציק). ונכ"יי ואפוסר: ישן ל"ל לדרשי (שימי: ב"מ ל"ל לדרשי (שימי: ב"מ ל"ל לדרשי שימי: ב"מ מהבשר כ"ל (ציק): באן שמעיבן (שימ): כבן בעי (שימי: כבן ל"ל ומדאורייתא (שימי: כד"ד באואביי כל"ל (בישו: בה] במותהי שהיא כלי (שימי: בון האן משמע בן (שימ: בון הפנימיות ולא היה חותה עצים כלל ומיהו [פועים י"ל לימל כד"ו] לא וכרי כליל (שימי: בחן לדמשפי. ובן בקמוך ל"ל משפי (שימ. ציק): כבן אע"ג דקורדום לאו כלי שרת בדאמר כר': לן כמ"ג לאו כלי שרת בדאמר כר': לן כמ"ג לאו כלי שרת הוא נמחק (מים), אבל בש"מ גרס לה, ושם נוסף מ"מ חיתובו וו מוחק מיבת במעילה ועש"ב:

מן הלאן קרבנו מן הכשבים:

פסול

לו חימין ושעורים שאינו כמוסיף על דבריו אלא כמעביר על דבריו

ודלא כפרש"י ע"ש]: בג ז מיי' פרה א מ מיי" פרק א מעה"ק הלכה א:

ים אב מיי פי״ח מהל׳

פסה"מ הלכה יב: ב מיי' פ"ו מהלכות איסורי

פסה"מ הנכים עו. בב הו מיי' פ"ה מהלי איסורי מזבח הלכה ו

[דלוקה ועיין כ"מ מפרש טעמו דהא דמסיק הש"ס דכ"ע לא פליגי היינו דכ"ע ס"ל דלוקה

ד מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה טו:

מזבח הלכות מהלכות מוצה הלכה ח: מצה הלכה ח: בא ד מיי' חי"ב

גליון הש"ם י רש"י ד"ח כי פליגי בחיה וכו" והכי הוה שמיע ליה. וכזה שכת דף עו ע"ל גדה דף כד ע"ל:

מוסף רש"י

נטילת נשמה. הכח למקדש טמח בכרת. שנאמר (במדבר יט) ונכרתה כי את מקדש ה' טמא: זכנונה כי מת תקקם ה טילת אף קודש דבר שיש בו נטילת נשמה. דהיינו אכילה בטומאה שהוא גבי קדש בכרת ואוכל תרומה בטומאה במיתה, דכתיב (ויקרא כב) ומתו בו כי יחללוהו (יבמות והבשר לרבות עצים (. וה.) דוובשו איבונה. ילבוגה, וי"ו יתירה, לרכות עליכ לא יאכל והבשר (פסחים לה.). או: והבשר יתירה הוא דהא רישיה לקרא בבשר משתעי, לרבות עלים לקרא בבשר משתעי, לרבות עלים ולבונה לקבל טומאת אוכלין (חודיו ונבונה נקבנ טומחת חוכנין (חולין לדה). הא דעלי המערכה מקבלים טומאה, מדרבנן היא משום חיבת הקודש וקרא אסמכתא בעלמא, דהא עלים בעלמא לא מקבלי האימוריו להחטרה והבשר לכהנים. או דבר שיש לו מתירו למזבח בלבד. מו דכו שיש כו מתרק נמוכח בכלד, כגון עולת העוף ועולת בהמה ושעירים ופרים הנשרפין דדמן מתירין למזבח, וכגון שתי הלחם דדמן של כבשים הן מתירין אותן, יכגון לחם הפנים דבזיכין מתירין אותו ומנחות שניתרות בקומן: עד שיקרבו מתירין, דהכי כתיב בפיגול דשלמים לא ירלה ואמרינן (לעיל כח:) כהרלאת כשר כך הרלאת פיגול כו' ויליף נותר וטמא מפיגול (מעילה י.) כל שאין לו מתירין. כגון מנחת כהנים וכהן משיח ונסכים, משיקדשו בכלי שהוא המכשירן לאכילה האמורה בהן (לקמן מה:). כגון הקומץ והלבונה וכו' דהן עלמן מתירין

ליקוטים

ואכתי מיבעי ליה לממא שאכל בשר קדש לפני וריקה. פי' וכיון דאיצטריך ליה לאחר זריקה ומפיק ליה מדאיתקש קדש ומפיק דיה שותים.....למקדש כדמפרש בסמוך מה ריקה, הא לית ביה נטילת נשמה . לפני זריקה. (תוס' שאנץ מכות יד:)

שימה מקובצת

אותה תאכלו ולא בחמה ממאה ולאו הבא מכלל עשה עשה. פ״ה שכך לשון המשנה ומסיים (עוד בה) [בברייתא] לא מעשה מנין בהך ברייתא אינו כן בת"כ והכי איתא המם ולא בהמה טמאה אין לי אלא בעשה בלא תעשה מנין כו'. והחלמוד הקשה בקונטרס בהמה טמאה נמי, ותירן [משום דכתיב ממשקה ישראל]. וקשה דחיה טהורה נמי מי